

Bài học rút ra từ cái đói

Nếu nói sinh, lão, bệnh, tử là 4 cái khổ lớn thì sự đói ăn, khát uống cũng là một nỗi khổ trầm trọng của kiếp người.

Gieo nhân đói khát

Con người từ sáng đến tối quần quật lo làm lụng, vấn đề trước tiên và ưu tiên một đó là giải quyết "những tiếng thét gào" vọng ra từ bao tử. Khi được no cơm ấm áo rồi thì mới có thể nghĩ đến những nhu cầu khác như giải trí, shopping, du lịch, tôn giáo, thưởng ngoạn những cái hay cái đẹp cuộc đời... Khi không có lấy một hạt cơm trong bụng thì những điều vừa nêu trên tự dừng trở thành những món hàng xa xỉ... Câu: "Phú quý sinh lễ nghĩa" cũng xuất phát từ quan điểm trên...

Xin chia sẻ những bài học từ cơn đói:

Khi no đủ ta dễ phán xét người khác thế này, thế nọ. Khi đói chuyện gì cũng không quan tâm, việc trước tiên là lấp đầy cái "khoảng trống đang bị dày vò". Khi no, nhiều khi trước mặt đầy cao lương mỹ vị mà ê chề, ngán ngẫm, ăn chẳng thấy ngon. Khi đói, một củ khoai lang nướng chọt...nhai ngấu nghiến và thấy... ngon như thực phẩm thiên đường..

Khi no, ta say sưa giảng đạo, dạy đời bao nhiêu triết lý hay ho... Khi đói, vị triết gia trong ta gạt qua tất cả mọi lý thuyết mà... lo chạy gạo..

Từ cái đói, chúng ta sẽ biết kham nhẫn, biết yêu thương và quan trọng hơn là biết sống...

Từ cái đói, chúng ta sẽ biết kham nhẫn, biết yêu thương và quan trọng hơn là biết sống...

Khi no, ta thường quên những giá trị đang có để chạy theo những ước vọng xa vời, khi đói đến cùng cực, ta dễ dàng đánh đổi tất cả để giống như thằng Bờm, cái gì cũng không chọn, chỉ chọn một nắm xôi mà thôi!

Khi no, ta theo đuổi lý tưởng nhiệt tình, khi đói cùng cực ta rất dễ.. bán đứng lý tưởng của mình để đổi lấy miếng ăn một cách thực dụng...

Khi no, ta ngồi nghe nhạc, nghe kinh. Khi đói ta không muốn nghe bất cứ thứ gì ngoài nghe theo tiếng gọi tha thiết của... "bộ đồ lòng"...

Phật dạy lãng phí thức ăn nước uống là tạo nghiệp lớn

Khi no, ta tỏ ra yêu thương người khác là chuyện dễ dàng. Lúc mà ta chỉ còn vồn ven một mẫu bánh trên tay, bên cạnh ta có một đứa nhỏ đứng nhìn, một con chó đứng ngó chăm chăm mà ta vẫn cứ mặc, cho cả vào mồm của mình thì...không còn gì để nói...

Bị đói một vài ngày thì có thể cầm cự được, đói 1 tuần hay nhiều ngày trở lên ta sẽ nhìn rõ bản chất... rất ư là thật của mình..

Ở đời, người ta thường nói "miếng ăn là miếng tòi tàn" nhưng cũng có câu: "Có thực mới vực được Đạo". Do vậy, cách ăn cơm trong Chánh Niệm của thiền môn nhắc nhở cho chúng ta luôn biết ơn trời đất và pháp giới chúng sanh. Sự giải thoát của tinh thần không đến từ sự vô ơn hay xem thường vật chất mà có được.

Mừng cho bạn chưa bao giờ phải chịu đói ngày nào và mừng cho tôi đã bị cái đói hành hạ để từ đó biết kham nhẫn, biết yêu thương và quan trọng hơn là biết sống...

Như Nhiên Thích Tánh Tuệ